

Nečekaný návrat Pána v noci

/Lk 12, 35-40/ 19 C

Nečekaný návrat Pána v noci ke svým služebníkům, jak uvádí dnešní podobství, je skutečným pohledem do struktury doby Ježíšovy v oblasti právní, sociální a mravní. Bylo tomu tak skutečně. Pán s neomezenou mocí, kterou může uplatnit kdekoliv a kdykoliv a na druhé straně služebníci bez jakýchkoli práv a svobod odkázáni na benevolenci, kterou nad nimi uplatní pán. Měl-li pán svého zástupce, jak zneužívali svého postavení: trýznění a šikanování, proti němuž nebylo žádné zastání a odvolání. Všude, kam přicházelo křesťanství, snažilo se nejdříve změnit tento nepoměr, zdůrazňováním, že jsme si všichni rovni před Bohem, jsme bratřími a sestrami navzájem, jak to vyjadřuje sv. Pavel ve svých listech. Byla to vlastně jakási sametová revoluce, když v listě Filemonovi se přimlouvá za otroka Onesima, který od Filemona uprchl, aby jej přijal nazpět jako svého bratra a nabízí apoštol, co všechno chce Filemonovi za něj nabídnout. Při poslední večeři Pán změnil svůj vztah k učedníkům: „Už vás nenazývám služebníky, ale přáteli.“ Tyto vztahy sociální a

pracovní se změnily. Už nejsou páni, ale představení a vedoucí, nejsou služebníci, ale spolupracovníci a asistenti. Není v tom vyjádřena závislost a ponížení.

Toto podobství má ovšem pro nás věřící, ale i vlastně pro každého člověka, vyjádřit náš poměr a závislost na Bohu, který je Pán pánů. Jsme jeho služebníky. Tak to vyjádřila Matka Boží: „Jsem služebnicí Pána“ a tak to vyjadřuje i papež, Svatý Otec: „Jsem služebník služebníků Páně.“ Padlý anděl odmítl plnit tuto službu: „Nebudu sloužiti“ a doplatil na to „věčným zavržením“. „Sloužiti Bohu znamená kralovat.“ Je to nejčestnější služba, ke které je člověk povolán. Jak se chlubí ti, kteří slouží pozemským pá-

nům, pochlebují jim, aby si získali jejich náklonnost a přízeň.

Služebníci nemají život ani tak těžký. Odslouží si svoji šichtu, píchnou na píchačkách čas svého odchodu a mají svůj čas pro své zájmy. Nemusejí se o mnoho věcí starat, všechno leží na starostech a zádech jejich pánů a nadřízených. Jde jim jen o přízeň pána, vycítit jeho slabosti, kdy a jak se mu zalíbit. U věřících jde o to naučit se znát a plnit vůli Nejvyššího. I Bůh se lépe postará o ty, kteří mu slouží, více a lépe než pán z evangelia. „Bůh se postará,“ tak se odevzdávají všichni, kteří na Boha spoléhají. On vidí lépe a dál než člověk a jistě předejde všemu, co by člověka mohlo ohrožovat. Je to až dětinská důvěra, kterou Bůh od svých služebníků očekává.

